

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر باور به فقر ذاتی انسان در افزایش عیار معنویت و نقش آن در ارتقای سلامت معنوی

محل انتشار:

مجله سلامت معنوی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مصطفی اربابی مجاز - *Department of Jurisprudence and Fundamentals of Islamic Law, Faculty of Theology and Islamic Studies, Sistan and Baluchestan University, Zahedan, Iran*

سید محمد حسین موسوی - *Department of Quranic and Hadith Sciences, Faculty of Theology and Islamic Studies, Sistan and Baluchestan University, Zahedan, Iran*

هادی زینی ملک آباد - *Department of Quranic and Hadith Sciences, Faculty of Theology and Islamic Studies, Sistan and Baluchestan University, Zahedan, Iran*

محبعلی رهدار - *Department of Industrial Engineering, Sistan and Baluchestan University, Zahedan, Iran*

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: سلامت معنوی یکی از ابعاد مهم سلامت است که در سال های اخیر مورد توجه مجامع علمی جهانی قرار گرفته است و علاوه بر ضرورت کشف مفهوم آن در آموزه های وحیانی، مولفه های اثرگذار بر آن نیز نیازمند واکاوی می باشد. با عنایت به رابطه وثیق و اثرگذار معنویت و اعتقادات انسان بر سایر ابعاد سلامت (جسمی، روانی و اجتماعی)، کمیت و کیفیت باورهای انسان در رابطه او با خداوند متعال، بر ارتقای سلامت معنوی او موثر می باشد. هدف این پژوهش بررسی باور به فقر ذاتی بر کیفیت معنویت و تبعات آن بر سلامت معنوی انسان است. روش ها: این پژوهش به روش توصیفی-تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه ای و علمی موجود و با رهیافت قرآنی و روایی، فرآیند تاثیر باور به فقر ذاتی در افزایش عیار معنویت و نقش آن در ارتقای سلامت معنوی را بررسی می نماید. یافته ها: یکی از آفات معنویت، آلوده شدن انسان به گناه و معصیت است. در تحلیل ریشه ای ارتکاب گناه، گناه رفتاری اختیاری قلمداد می شود که انسان در اثر غفلت از هویت خویش در نسبت با خداوند بدان دست می یازد. زیرا رفتار انسان تابعی از باورها، گرایش ها و احساسات درونی او در نسبت با مخاطب رفتار است و نه صرفا بینش و آگاهی او نسبت به مزایا و یا مضار آن عمل. از دیدگاه آموزه های قرآنی و روایی هویت انسان بر مبنای فقر ذاتی و احتیاج مداوم او به خداوند قوام یافته است و در صورتی که انسان علم به این فقر ذاتی را به باور و احساس قلبی در خود تبدیل نماید، نتیجه آن ترک گناه در رفتار و به تبع ارتقا و بهبود معنویات و اعتقادات در اوست که خود نقش مستقیمی در ارتقای سلامت معنوی وی دارد. نتیجه گیری: باور به فقر ذاتی پیامدهای مثبتی را در ارتقای سلامت معنوی (اعم از تامین سلامت، دفع بیماری ها، حفظ بقا و سلامت انسان) در پی خواهد داشت که پیامدهای مذکور در سه ساحت بینشی، گرایشی و کنشی قابل دسته بندی هستند. در بعد بینشی باور به مالکیت مطلق خداوند و باور به امانت بودن داده های الهی، در بعد گرایشی ایجاد حس آرامش و ایجاد حس عزت و در بعد کنشی و رفتاری دست یابی به مقام ترک گناه و مقام شاکر بودن در هنگامه سختی و آسایش، سلامتی و بیماری به عنوان پیامدهایی هستند که هر یک به نوبه خود اثر مستقیمی در ارتقای سلامت معنوی دارند.

کلمات کلیدی:

Spiritual health, Inherent poverty, Sin, Spirituality, سلامت معنوی, فقر ذاتی, گناه, معنویت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1679712>

